

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010229
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3712010229.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. dňa 4. februára 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

D.. P. A.

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom X. B., E. XXXX/XX, súkromný podnikateľ, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/111/2012 zo dňa 13.11.2014 a takto

rozhodol:

Podľa 320 ods. 1 písm. c) Tr. por sa napadnutý rozsudok zrušuje a podľa § 281 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. sa trestné stíhanie D.. P. A. pre skutky, ktorých sa dopustil tak, že 1/ dňa 19. marca 2009 v Bratislave uzatvoril ako súkromný podnikateľ vykonávajúci podnikateľskú činnosť pod obchodným menom D.. P. A. - X. s miestom podnikania Q. XXX, IČO: 37 280 147, kúpnu zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej spoločnosti E. Q. Q., a.s. , so sídlom K. ul. č. XX, B., IČO: 37 280 147 predal potravinársky stroj výrobcu G. B., typ A. na mäso K60 výrobné číslo 0411/2000, rok výroby 2006, v obstarávajúcej cene 57.596,- Eur, pričom na základe zmluvy o finančnom leasingu č. XXXXXXXX, zo dňa 19.3.2009, spol. E. Q. Q., ako prenajímateľ, dala predmet leasingu - potravinársky stroj zn. A. na mäso K-60, výrobného čísla 0411/2000, rok výroby 2006 do leasingového prenájmu obžalovanému, ktorý si ako nájomca predmet leasingu fyzicky prevzal dňa 19.3.2009 na základe protokolu o prevzatí predmetu leasingu a oboznámil sa s podmienkami zmluvy o finančnom leasingu, pričom sa zaviazal predmet leasingu splácať po zaplatení prvej zvýšenej splátky 30 % vo výške 17.278,80 Eur v ďalších 48 mesačných pravidelných splátkach po 980,82 Eur, mesačné splátky však uhradil nepravidelne, pričom si dňa 27.7.2009 úmyselne prisvojil predmet leasingu, potravinársky stroj zn. KUTER na mäso K-60, výrobného čísla 0411/2000, rok výroby 2006, nakladal s ním neoprávnene a v rozpore so všeobecnými podmienkami finančného leasingu, nakoľko v spoločnosti D.-E. Q. s.r.o., so sídlom V. 4, B., IČO: 36 745 804 uzatvoril dňa 27.7.2009 na uvedený potravinársky stroj ďalšiu kúpnu zmluvu č. KSC/09/20014, ktorou predmetný stroj predal spoločnosti D. IČO: 36 745 804 a leasingovú zmluvu č. E., pričom prenajímateľ a vlastník predmetu leasingu, spoločnosť E. Q. Q., a.s. , dňa 1.4.2010 predčasne ukončil zmluvu o finančnom leasingu č. XXXXXXXX v zmysle č. 5.1.2. písm. a) Všeobecných podmienok finančného leasingu, podľa ktorých je nájomca povinný bezodkladne vrátiť predmet leasingu leasingovej spoločnosti, nakoľko predmet leasingu je až do doby riadneho ukončenia zmluvy majetkom spoločnosti E. Q. Q., a.s. a zaniklo mu naň užívacie právo, čo však nerešpektoval a predmet nájmu nevrátil, aj napriek písomnému oznámeniu o ukončení zmluvy o finančnom leasingu, ktoré prevzal dňa 6.4.2010, čím spoločnosti E. Q. Q., a.s., spôsobil škodu vo výške 49.053,72 Eur, 2/ dňa 19.3.2009 v Bratislave uzatvoril ako súkromný podnikateľ vykonávajúci podnikateľskú činnosť pod obchodným menom D.. P. A. - X. s miestom podnikania Q. XXX, IČO 37 280 147, kúpnu zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej spoločnosti E. Q. Q., a.s., so sídlom K. ul. č. XX, B., IČO: 37 280 147 predal potravinársky stroj - kuter výrobcu Maschinen Fabrik Laska LINZ, typ K-60-2M ADR výrobného čísla 5488, rok výroby

2006 v obstarávajúcej cene 61.404,- Eur, pričom na základe zmluvy o finančnom leasingu č. XXXXXXXX zo dňa 19.03.2009 spol. E. Q., a.s., ako prenajímateľ dala predmet leasingu potravinársky stroj - kuter výrobcu Maschinen Fabrik Laska LINZ, typ K-60-2M ADR výrobného čísla 5488, rok výroby 2006, do leasingového prenájmu obvinenému, ktorý si ako nájomca predmet leasingu fyzicky prevzal dňa 19.03.2009 na základe protokolu o prevzatí predmetu leasingu a oboznámil sa s podmienkami zmluvy o finančnom leasingu, pričom sa zaviazal predmet leasingu splácať po zaplatení prvej zvýšenej splátky 30 % vo výške 18.421,20 Eur v ďalších 48 mesačných splátkach po 1.056,97 Eur, mesačné splátky však uhrádzal nepravidelne, pričom si dňa 27.7.2009 úmyselne prisvojil predmet leasingu, potravinársky stroj - kuter výrobcu Maschinen Fabrik Laska LINZ, typ K-60-2M ADR výrobného čísla 5488, rok výroby 2006, nakladal s ním neoprávnene a v rozpore so všeobecnými podmienkami finančného leasingu, nakoľko v spoločnosti IF. uzatvoril dňa 27.7.2009 na uvedený potravinársky stroj ďalšiu kúpnu zmluvu č. A./XX/XXXXXX, ktorou predmetný stroj predal spoločnosti D.-E. Q. s.r.o., so sídlom V. 4, B., IČO: 36 745 804 a leasingovú zmluvu č. E./XX/XXXXXX, pričom prenajímateľ a vlastník predmetu leasingu, spoločnosť E. Q. Q., a.s., dňa 1.4.2010 predčasne ukončil zmluvu o finančnom leasingu č. XXXXXXXX v zmysle č. 5.1.2. písm. a) Všeobecných podmienok finančného leasingu, podľa ktorých je nájomca povinný bezodkladne vrátiť predmet leasingu leasingovej spoločnosti, nakoľko predmet leasingu je až do doby riadneho ukončenia zmluvy majetkom spoločnosti E. Q. Q., a.s. a zaniklo mu naň užívacie právo, čo však nerešpektoval a predmet nájmu nevrátil aj napriek písomnému oznámeniu o ukončení zmluvy o finančnom leasingu, ktoré prevzal v mesiaci január 2011, čím spoločnosti E. Q. Q., so sídlom K. ul. č. XX, 832 69 Bratislava, IČO: 37 280 147, spôsobil škodu vo výške 52.128,87 Eur, pričom uvedenými čiastkovými skutkami v bode 1 a 2 spôsobil spoločnosti E. Q. Q., a.s., so sídlom K. ul. č. XX, 832 69 Bratislava, IČO: 37 280 147, škodu v celkovej výške 101.182,59 Eur, a ktoré obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici č. Pv 296/2011 zo dňa 20.06.2012 kvalifikovala ako pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 ods. 3 Tr. zák. z a s t a v u j e, pretože skoršie stíhanie pre tieto skutky sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra, č.k. 2T/113/2012 zo dňa 04.06.2012, právoplatného dňa 04.06.2012.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/111/2012-469 zo dňa 13.11.2014 bol obžalovaný D. P. A. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Bol mu uložený podľa § 213 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. súhrnný trest 5 rokov odňatia slobody, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nitra, zo dňa 4.6.2014, sp. zn. 2T/113/2012, na trest tri roky odňatia slobody s podmieneným odkladom na tri roky ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo k zrušeniu stratili podklad. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť škodu poškodenej strane E. Q. Q., a.s., so sídlom K. ul. č. XX, XXX XX B., IČO: 37 280 147, vo výške 51.056,68 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie v ktorom namietal, že trestné právo, trestnoprávne prostriedky ochrany a trestnoprávnu kvalifikáciu určitého konania ako trestného činu, ktoré má súkromno-právny základ, je potrebné považovať za krajný právny prostriedok, ktorý nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávnych vzťahov. Tu závisí predovšetkým od jednotlivca, aby si strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Orgány činné v trestnom konaní a súd nemôžu prehliadať zjavnú skutočnosť, že nástroje, pomocou ktorých sa realizuje trestnoprávna ochrana, obmedzujú základné práva a slobody a len dôsledné rešpektovanie princípu krajného prostriedku „ultima ratio“ zaručuje, že takéto obmedzenie bude možné ešte považovať za proporcionálne s účelom sledovaným trestným konaním. Aj podľa názoru Ústavného súdu je celkom neprípustná prax, kedy sa štandardné civilné vzťahy na úkor jedného z ich účastníkov riešia prostriedkami trestného práva. Poškodená spoločnosť mala možnosť využiť predovšetkým iné prostriedky ochrany jej subjektívnych práv za účelom náhrady vzniknutej škody. Napokon poukazoval na to, že v zmysle zásady „ne bis in idem“ nikoho nemožno stíhať za čin, za ktorý už bol právoplatne odsúdený. Poukazoval na rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/113/2012 zo dňa 04.06.2014, keď tento odsudzujúci rozsudok bol postavený na totožnom skutkovom základe ako rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, ktorý je predmetom tohto konania.

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu z podnetu podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ uznal obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry. Obžalovaný bol totiž rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 2T/113/2012-240 zo dňa 04.06.2014, právoplatného dňa 04.06.2014 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody na tri roky za súčasného uloženia probačného dohľadu s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu troch rokov. Zároveň mu boli uložené povinnosti, ako súčasť skúšobnej doby a poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Skutkov podľa výrokovej časti tohto rozsudku sa obžalovaný dopustil tak, že 1/ v presne nezistenom čase dňa 27.07.2009 v Nitre, v zastúpení firmy Ing. P. A. - X. uzatvoril s obchodnou spoločnosťou D. E. Q. s.r.o. Bratislava kúpnu zmluvu č. A./XX/XXXX, na základe ktorej jej predal kuter na mäso zn. E. K60-ZM ADR za kúpnu cenu vo výške 64.526,56 € aj s DPH, ohľadom ktorého hneď v ten istý deň uzatvoril s uvedenou obchodnou spoločnosťou leasingovú zmluvu č. E./XX/XXXX, v ktorej sa v rámci spätného leasingu zaviazal menovaný stroj splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 1.054,97 €, ktoré však následne riadne a včas nesplácal, 2/ v presne nezistenom čase dňa 27.07.2009 v Nitre, v zastúpení firmy D.. P. A. - X. uzatvoril s obchodnou spoločnosťou D. E. Q. s.r.o. B. kúpnu zmluvu č. A./XX/XXXX, na základe ktorej jej predal kuter na mäso zn. E. K60 za kúpnu cenu vo výške 60 719,75 € aj s DPH, ohľadom ktorého hneď v ten istý deň uzatvoril s uvedenou obchodnou spoločnosťou leasingovú zmluvu č. E./XX/XXXX, v ktorej sa v rámci spätného leasingu zaviazal menovaný stroj splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 992,73 €, ktoré však následne riadne a včas nesplácal, pričom ani jeden z vyššie uvedených kuterov na mäso nebol v čase uvedeného predaja vo vlastníctve firmy Ing. P. A. - X., nakoľko tieto dňa 19.03.2009 na základe kúpnych zmlúv číslo XXXXXXXX a číslo XXXXXXXX, v zastúpení firmy D.. P. A. - X., predtým predal obchodnej spoločnosti E. Q. Q. ktorou následne ohľadom menovaných strojov zároveň uzatvoril zmluvy o spätnom leasingu, čím svojim konaním spôsobil poškodenej obchodnej spoločnosti D. E. Q. s.r.o. B. škodu vo výške 65.940,14 €.

Podľa názoru odvolacieho súdu, aj keď je tento skutok - posledná časť, v rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/113/2012 zo dňa 04.06.2014, právoplatného toho istého dňa stručnejšie uvedený, ako v preskúvanom rozsudku ide o skutky totožné, rozdielne iba v právnej kvalifikácii, čo však nie je z hľadiska uplatnenia zásady „ne bis in idem“ rozhodujúce. Podstata žalovaného skutku, o ktorom rozhodoval Okresný súd v Považskej Bystrici napadnutým rozsudkom, bola vyčerpaná už vo vyššie uvedenom rozsudku Okresného súdu Nitra.

V prvom rade je pre uplatnenie zásady „ne bis in idem“ rozhodujúca otázka totožnosti činu, ktorý je predmetom dvoch konaní a rozhodnutí a vo vzťahu k aplikácii čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru a k uplatneniu zásady „ne bis in idem“ ide o vyriešenie toho, ktoré prvky skutku musia byť totožné, aby bola zachovaná jeho totožnosť. Skutkom je určitá udalosť, vo vonkajšom svete charakterizovaná určitým konaním a jeho následkom. Pre posúdenie toho, či ide o ten istý skutok je podstatné, že o neho ide nielen pri úplnom súlade v konaní a v následku, ale taktiež v prípade úplnej zhody aspoň v konaní, pri rozdielnom následku, rovnako ako v prípade úplnej zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní. Totožnosť skutku je zachovaná aj pri aspoň čiastočnej zhode v konaní, alebo v následku (alebo v oboch), a to iba pokiaľ je takáto zhoda v podstatných okolnostiach, ktorými sa rozumejú menovite skutkové okolnosti charakterizujúce konanie, alebo následok, z hľadiska právnej kvalifikácie, ktorá prichádza do úvahy. V rovnakom zmysle je používaný aj pojem čin. Totožnosť skutku bude teda zachovaná predovšetkým pri úplnom súlade medzi popisom skutku v obžalobe (rozsudku) a popisom skutku vo výrokovej časti už právoplatného iného rozhodnutia, pričom nemožno vychádzať len z odôvodnenia príslušných rozhodnutí, ale podstatné je vždy vymedzenie skutku vo výrokovej časti obžaloby (rozsudku) a v právoplatnom rozhodnutí. Pochybnosti potom nevzniknú pri úplnej zhode v skutkových okolnostiach uvedených v jednotlivých rozhodnutiach, pričom v jednom konaní je obvinený uznaný vinným z jedného trestného činu a v druhom z iného trestného činu, pričom formálne znaky skutkových podstát týchto protiprávnych konaní sú zhodné.

Rozhodné okolnosti zakladajúce neprípustnosť trestného stíhania z tohto dôvodu sú vymedzené v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku, v ústavných predpisoch a v medzinárodných dohovoroch, ktorými je Slovenská republika viazaná. Základnými vnútroštátnymi normami, upravujúcimi

neprípustnosť trestného stíhania z tohto dôvodu sú článok 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd a ustanovenie § 9 ods. 1 písm. e) a písm. g) Trestného poriadku. Z noriem obsiahnutých v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná, má kľúčový význam predovšetkým článok 4 ods. 1 Protokolu 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Zásada „ne bis in idem“ v zmysle Dohovoru sa vzťahuje na činy patriace podľa slovenského právneho poriadku medzi trestné činy, ako aj na činy, patriace medzi priestupky, a to vo všetkých kombináciách, ktoré medzi nimi prichádzajú do úvahy. Osobu, ktorej trestné stíhanie pre určitý čin už meritórne skončilo, nie je možné pre ten istý čin znovu trestne stíhať a potrestať, a to bez ohľadu na to, či je v danom čine novo viditeľný rovnaký trestný čin, ako v predchádzajúcom trestnom konaní, alebo iný trestný čin. Toto všetko platí za predpokladu, že prvé právoplatné rozhodnutie o danom čine nebolo zrušené v predpísanom konaní z podnetu mimoriadneho opravného prostriedku.

Ako vyplýva zo skutkovej časti rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/113/2012 zo dňa 04.06.2014 obvinený poškodenej spoločnosti predal dva potravinárske stroje s tým, že si ich v rámci leasingu následne prenajal a dohodnuté splátky neuhrádzal, pričom ani jeden z týchto strojov nebol v jeho vlastníctve, pretože tie isté stroje, takým istým spôsobom, s takým istým úmyslom a následkom predal inej leasingovej spoločnosti. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu, jednotlivé aspekty a podmienky pre uplatnenie zásady „ne bis in idem“, boli jednoznačne splnené, v dôsledku čoho odvolací súd z podnetu odvolania obžalovaného rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.